

МБК повернувся як флагман

Це в Рівному підтвердять усі: мистецький рівень у артистів, колективів Рівненського міського будинку культури реально зріс. Ті, хто дивився перший концерт на сцені МБК після завершення десятирічного ремонту – «Весна на Соборній вулиці», а потім, рівно через рік, «Весну Івасюка», не міг це не помітити.

Дізнатися, що стало запорукою такого стрімкого творчого розквіту, ми вирішили у директора МБК Ольги Стельмах. Вона погодилась, навіть обіцяла розповісти про деякі секрети, технології нового розквіту.

І ось ми в кабінеті директора.

? – Добридень, Ольго Миколаївно! Давайте розпочнемо з «Полісянки». Здається, цей славетний рівненський ансамбль танцю знову переживає творчий ренесанс?

– Із «Полісянкою» ми цього року були в Нідерландах на двох фольклорних міжнародних фестивалях. Я їздила з ансамблем як керівник, бо Вікторіві Марущаку, народному артистові України, який майже 40 років очолює «Полісянку», гастролювати не дозволяє здоров'я. Поряд із нами виступали колективи з 12 країн світу: Бразилії, Перу, Кенії, Камеруну, Непалу, Нової Зеландії, Македонії, Польщі, Нідерландів та України.

ка, яку йому дали сестри Івасюка: що Рівне своїм дійством перевершило Київ, Чернівці та Львів. Тому творчий вечір пам'яті Миколи Мозгового повинен вийти ще кращим. У ньому виступлять не тільки колективи МБК, але й артисти з усього Рівного. На сцені буде гість – Іван Ганзера, переможець першого «Голосу країни». Будуть цікаві нові обробки творів Мозгового. Один із номерів підготувала наша «Срібна терція». Свій номер виконає «Наспів», готується до участі в програмі Леонід Релета. Буде багато нестандартних виступів, неординарних режисерських рішень. Творчим процесом запалились учасники концерту, ви-

новий керівник – Галина Давидюк. Дає численні приводи радити клубне об'єднання, дитячий естрадний хор «Кольорові ноти». Чарує голосами тріо «Лісова пісня»: їх хочуть бачити на всіх концертах у місті, у них завжди нові пісні. Дівчата – молодці!

У МБК усі – творці. Тут кожен викладається на повну. Іванка Місюк – наша завідувачка канцелярії. Сестри Івасюка були від неї у захваті: ось тільки вона влаштувала все з їхніми паперами, а тут уже одягнула сукню, вийшла на сцену і співає. Ірина Ячук, режисер: тут пише, опрацьовує сценарій, тут – коригує, виставляє світло, за мить вона вже на сцені з мікрофоном. Чи Олександр Диханов, машиніст сцени МБК: з нічого зробить декорацію, ще й унікальну, неабияку. Ми всі – універсальні, «на всі руки». Хоч так, з малою кількістю людей, насправді працювати тяжко. Тому що творчому працівникові потрібно ще й налаштуватись перед виходом до публіки.

? – А як зберегти творчих людей?

– Насправді це дуже серйозна справа. Ви знаєте, є колективи, які тримаються тільки на своїх керів-

можливостей фінансування. Й вони у нас такі, які вже є. Убогі. Мені за це соромно, хоч я до цього не була дотична. Але оскільки всього рік минув відтоді, коли МБК ввели в експлуатацію, то капремонт туалетів нам ніхто не дозволить. Та ми шукаємо можливості зробити щось із ними вже найближчим часом. Все, що від нас залежить, а може, й трошки більше.

У Рівненському міському будинку культури працює 18 аматорських колективів і студій, у яких постійно займається понад 800 учасників. Із них – понад 500 дітей.

? – Ну, не настільки вже жажливі оті туалети...

– Тому, що чисті. Тому, що в нас хороші всі працівники, й технічні – теж. У нас всі посміхаються, не чула, щобий хтось хоч раз сварився. Ті ж гастролери зазначають, що з нами дуже приємно працювати. Що кожен робить свою справу і знає, для чого він її робить. Не скажуть людям, що чогось немає чи не дамо, не рвкнутуть: «Нащо ви сюди зайшли?!» І гастролерам хочеться приїхати до Рівного та виступати в МБК знову і знову. Так само й глядачі: вони повинні бути впевнені, що їм у нас буде тепло, зручно, чисто і комфортно.

? – Найважливіше, аби глядачам було цікаво. Ось у афішах «Lviv Jazz Orchestra» із фіналістом «Голосу країни» Анісом, народний артист Іван Попович, хор імені Григорія Верьовки, «All Stars of Ukrainian Jazz» з ведучим Олексієм Коганом, за ними – Олег Скрипка та «Наоні-оркестра». Практично всі – уперше в Рівному. Як ви заманюєте таких цікавих гастролерів?

– На нас працює «сарафанне радіо». Тепер уже організатори концертів самі знаходять нас, телефо-

виступати, ще тут не був, а потім виявляється, що й ніхто не був, і ніхто не знає, де, звідки взявся будинок культури в Рівному. Адже його на концертній карті України десять років не було. То мусили спочатку заманувати не лише комфортом, але й низькими цінами. Але тепер все стало на місця. Тепер найкращі виконавці й колективи стають до нас у чергу.

А ще у нас проводять урочистості на професійні свята, випускні вечори, корпоративні ювілеї. І цим займаємося вже ми: готуємо сценарії, концерти. І всі замовники до цього часу були надзвичайно задоволені.

? – А нині ще й весілля... «Шлюб за добу» – це ініціатива ваша чи управління юстиції?

– У мене, коли я зайшла вперше в нашу виставкову залу, відразу виникла мрія: ось тут би проводити виїзні шлюбні церемонії. Поставити стільці для гостей, гарну арокчу для молодят, щоб тато вів до неї наречену. Картинка уявлялася неймовірно гарною. Хороша мрія завжди збудеться. Бо раптом нам повідомляють, що наш мер Володимир Хомко дав попередню згоду, аби МБК включили до пілотного проекту «Шлюб за добу». Я, звісно, була тільки «за» й відразу сіла розробляти оформлення для цих весіль. Було лише два тижні, щоб підготуватися. Сама собою виникла ідея зробити декорацію з нашою, місцевою родзинкою: «Тунелем кохання»! Доріжка – ніби залізничні рейки, і сплетена з лози арка кохання додалася потім. Тепер у нас одружуються в середньому 25 пар за місяць. Ми стали популярними, і в МБК завжди весільна музика і радість. І частинка тої позитивної

Те, як приймають, очікують і зустрічають Україну, насправді надихає. Все пізнається в порівнянні: стає відразу очевидно, наскільки потужний український танець, музика, костюми, енергетика. Нас ставили або на відкриття концертів, або у фінал. Гопак сприймали на «ура», люди вставали, аплодуючи, по декілька разів викликали на «біс».

– Розкажіть, будь ласка, про колективи-новачки.

– Так, у нас цього року з'явилися аж два чудові колективи. Прикрасило репертуар концертів МБК фольклорне тріо «Ярина» на чолі з Раїсою Чапун. І – молодий музичний український етно-гурт «Подорожувачі світом» («Traveling the World»). Цікаві перспективні хлопці: Володя Піддубник, Микола Піддубник і Олександр Дубовик. Їх би перейменувати на «Три дуби»! Виконують етнічну музику в сучасному аранжуванні з елементами джазу, хіп-хопу, інших нових течій. Глядач побачить їх 18 листопада в нашому новому проекті «Мелодія життя Миколи Мозгового».

– Це відголосок від «Весни Івасюка»?

– Можливо. Бо проект, який відбувся в березні, нас надзвичайно зарядив. А особливо та оцін-

кованість. Всі – молодці. Не уявляєте, яка це атмосфера, коли збираються артисти й творять, співпрацюють у проекті. Народжуються ідеї, назви номерів, деталі виступів. Стирається все наносне, залишається лише командний дух.

Я зрозуміла, що й сама не могу залишатися лише споглядачем, отже, включилась у колективну творчість. Намагаюся застосувати свою телевізійну школу, багаторічні режисерські навички, уміння на ходу приймати рішення. Наші «технарі» за максимумом використовують технічну базу МБК, а ветерани – свій досвід. У такі миті розумієш, що поруч із тобою люди, на яких можна покластися і зробити підсумку щось дуже гарне. То ми тепер не боїмося братися за серйозні проекти. До речі, за минулий рік ми «одягнули» майже всіх – пошили колективам комплекти сценічних костюмів. Це вперше за багато років.

– Такі умови й атмосфера – мрія більшості творців. І благодатний ґрунт для зросту. Чи не так?

– У МБК аж вісімнадцять колективів, і кожен демонструє у своїх виступах майстерність і натхнення. Тримає рівень «Полісяночка». Помітно піднялась «Етика». Змінився творчий почерк у «Фантазії»: у них

никах. Ось Віктор Марушак, Борис Забута відсвяткували свої сімдесятиріччя. А зможете без них уявити «Полісянку», «Срібну терцію»? Хор «Верес» неможливий без Невірковця. Петро Антонович керує колективом майже 50 років, і люди йдуть саме до нього. Цей хор, вважайте, як родина. Або керівниця «Полісяночки» Євгенія Жемчугова, яка створила й випестувала колектив.

І я пишаюся, що маю розуміння і підтримку цих людей. Я їх усіх люблю і завжди чую, бо головне – не слухати, а чути. І розуміти, що ці люди кажуть, пропонують, відчувають.

– Картинка склалась просто ідилічна...

– А потім ви виходите із зали, спускаєтесь сходами до туалетів, і все, про що ми досі розмовляли, в мить зникає. Людина входить у блискучий, гарний хол, проходить у неймовірно зручну глядацьку залу. Бо справді: всі організатори концертів і артисти в один голос запевняють, що зараз МБК у Рівному – єдиний в Україні презентабельний, достойний зал, куди можна привезти артиста будь-якого рівня. Танцівники – всі у захопленні від нашої сцени. А от із туалетами – питання. Так склалося, що туалети були зроблені ще на початку довгого ремонту МБК. Напевно, що тоді виходили з

нують, домовляються. Але для цього треба було, щоб один, два, три, чотири імпресарію приїхали й побачили, що в нас є все, що треба для проведення концерту належного рівня. Хоч перший рік було ще дуже важко із залученням гастролей.

У нас дуже професійний адміністратор – Наталія Лозовська. Коли вона прийшла до МБК, то мала напрацьовані контакти. Та на початку їй доводилося нелегко. Коли запрошуєш артиста, а той не уявляє, де треба буде

енергії лишається для нас. Хіба це не чудово?!

– Рівняни часто кажуть: «МБК повернувся до Рівного». Це справді відбулося?

– Так, відбулося. У нас багатий на таланти колектив і невичерпне море енергії, аби творити. Ми нині – флагман, центр культурного життя в Рівному. Ми повернулися!

**Спілкувався
Сергій СНАПАРЕНКО**

Шановні колеги!

Щиро вітаю вас із професійним святом – Всеукраїнським днем працівників культури та майстрів народного мистецтва.

Саме завдяки вашій праці ми маємо нагоду спілкуватися з дивовижним світом творчості, долучатися до невичерпних джерел духовності та людської мудрості і таким чином примножувати культурну спадщину нашого міста.

Усім, хто присвятив себе благородній справі – зберігати, розвивати і відтворювати безцінні духовні скарби нашого народу, бажаю вдячних поціновувачів вашої праці, невичерпного натхнення, потужної творчої енергії, з ентузіазмом шукати і втілювати в життя свої творчі ідеї!

Хай ваша праця буде гідно нагороджена, а заслуги не залишатимуться непоміченими!
Нехай ніколи не згасає творчий вогник у ваших серцях!

З повагою

Тарас МАКСИМЕНКО,
начальник управління культури і туризму
виконавчого комітету Рівненської міської ради

